Nr 9. Kielce, dnia 5 sierpnia 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego“: Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Tel. 176.

Przedpłata za rok 1927 — 8 złotych. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę. ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego“.

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy“ w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ. **Dział urzędowy:** Okólniki Wojewody Kieleckiego: Str.

Nr 59/1927 w sprawie orzecznictwa technicznego przy zakładaniu spółek wodnych (związków wałowych) . 1
Nr 61/1927 ustalający termin wprowadzania w życie zmian terytorjalnych 2
Nr 62/1927 normujący opłaty stemplowe od wyciągów i innych świadectw z aktu stanu cywilnego . . 2
Nr 63/1927 ustalający sposób obliczania należności wymierzonych w sumie miesięcznej, a wypłacanych (wpłacanych) za część miesiąca 3
Nr 64/1927 w sprawie przestrzegania porządków i przepisów sanitarnych w uzdrowiskach i letniskach . . 4
Nr 66/1927 w przedmiocie uproszczenia urzędowania i manipulacji z dowodami osobistemi . . . 5
Nr 67/1927 w sprawie opłat stemplowych od umów zawieranych przez urzędy państwowe 6
Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego jako Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami na terenie województwa kieleckiego z dnia 9 sierpnia 1927 r., w przedmiocie urządzenia i utrzymania placów targowych, oraz handlu na nich 7
Wykaz zaraźliwych chorób zwierzęcych, panujących na terenie województwa kieleckiego w czasie od 1-go do 15-go czerwca 1927 r. 8
Obwieszczenia 9
Dział nienrzędowy:
Obwieszczenia 9
Okólniki Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych 13
Wolne posady 16
Ogłoszenia o zgubie dokumentów 16

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.
Ad. 4542.

Kielce, dn. 13 kwietnia 1927 r.

Przedmiot: *Orzecznictwo techniczne przy zakładaniu spółek wodnych (związków wałowych).*

OKÓLNIK Nr 59.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Celem ujednostajnienia postępowania w sprawach opinji technicznych i udziału znawców technicznych w postępowaniu przy zakładaniu spółek wodnych i związków wałowych po myśli art. 209 i n. ustawy wodnej wyjaśniam, co następuje:

1. Postępowanie przy zakładaniu wszelkiego rodzaju spółek wodnych i związków wałowych przeprowadza władza administracyjna I instancji.

2. Ponieważ projekt spółki (związku) musi zawierać zgodnie z art. 210 u. w. potrzebne rysunki i objaśnienia techniczne, wymagające krytycznej oceny fachowej, — a władze administracyjne I instancji nie rozporządzają odpowiedniemi organami fachowemi — przeto dla poddania projektów tej ocenie technicznej, należy je przesyłać do Urzędu Wojewódzkiego (Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych).

3. W razie nieprzychylnej opinji technicznej, wydaje władza administracyjna I instancji orzeczenie odmowne zgodnie z ustępem pierwszym art. 211 u. w.

4. O ile projekt ze strony technicznej uznany zostanie za odpowiedni, a inne braki nie stoją na przeszkodzie, wdrażają Panowie Starostowie dalsze dochodzenia przewidziane przez ustawę, a to delegują Komisarza i przekazują mu dalsze prowadzenie sprawy.

5. Przychylne zaopinjowanie planu technicznego nie oznacza jego zatwierdzenia — i nie przesądza jego zgodności ze stanem w terenie. Oznacza to jedynie, że plan jest wykonany według wymogów techniki i może być podstawą dla rozprawy.

6. Wobec treści punktu poprzedniego, opinja wyrażona co do projektu nie może zastąpić obecności i opinji znawcy technicznego przy rozprawie samej przeprowadzanej przez Komisarza zgodnie z art. 213 (1). To też niezależnie od opinji o projekcie należy każdorazowo zwracać się do Urzędu Wojewódzkiego (Okręg. Dyrekcji Robót Publ.) o delegowanie znawcy technicznego do rozprawy.

Ze względu na szczupłość personelu wojewódzkiego oraz własny program prac należy uprzednio porozumieć się co do terminu rozpisania rozpraw, w przeciwnym bowiem razie może zajść wypadek, że Okręg. Dyrekcja Robót Publicznych nie będzie w stanie delegować rzeczoznawcy.

Wojewoda: w z. *Dr W. Kałuski.*

Wojewoda Kielecki.
Pr. 962.

Kielce, dnia 15 kwietnia 1927 r.

Przedmiot: *Termin wprowadzania w życie zmian terytorjalnych.*

OKÓLNIK Nr 61.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Poniższy okólnik Nr 36 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przesyłam do wiadomości.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr OL. 12819/26.

Warszawa, d. 29 I 1927 r.

Przedmiot: jak wyżej.

OKÓLNIK Nr 36.

Do wszystkich Panów Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

Zmiany terytorjalne w podziale administracyjnym Państwa były dotychczas przeprowadzane z reguły w terminie 1 stycznia, t. j. jednocześnie z zakończeniem roku budżetowego. W wyjątkowych wypadkach w razie uzasadnionej nagłości sprawy, z terminem wejścia w życie na dzień 1 lipca. Z uwagi na to, że rok budżetowy rozpoczyna się obecnie 1 kwietnia, oraz że każda zmiana w podziale administracyjnym Państwa pociąga za sobą konieczność przeprowadzania rozrachunków między zainteresowanemi ciałami samorządowemi, dla których normalne wykonanie budżetu jest rzeczą bardzo istotną, ustala się obecnie również dzień 1 kwietnia jako zasadniczy termin wejścia w życie projektowanych zmian terytorjalnych, a w wyjątkowych wypadkach w razie uzasadnionej nagłości sprawy, dzień 1 października.

W związku z powyższem, wnioski w sprawach zmian terytorjalnych w podziale administracyjnym Państwa winny być przedkładane Ministerstwu Spraw Wewnętrznych zasadniczo do dnia 1 stycznia, a w wyjątkowych wypadkach w razie uzasadnionej nagłości do dnia 1 lipca.

Jaroszyński, Podsekretarz Stanu.

Wojewoda Kielecki.
BG. 686/43/II.

Kielce, dn. 22 kwietnia 1927 r.

Przedmiot: *Opłata stemplowa od wyciągów i innych świadectw z aktu stanu cywilnego.*

OKÓLNIK Nr 62.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr 98, poz. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r. zawiera (głównie w art. 155) odmienne od dotychczasowych przepisy o opłatach stemplowych od wyciągów i innych świadectw z aktu stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych).

Należy zwrócić uwagę na te nowe przepisy wszystkim podległym urzędom stanu cywilnego i podać do ich wiadomości treść tych przepisów, która jest następująca:

I. Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego — opłata stemplowa wynosi 1 zł. od każdego zaświadczonego aktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

II. Na pozostałym obszarze Państwa wysokość opłaty stemplowej zależy od odpowiedzi na pytanie: kto ponosi koszty utrzymania tego urzędu stanu cywilnego, który w przypadku poszczególnym wydaje wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych:

a) jeżeli wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych wydaje urząd, którego kosztów utrzymania nie ponosi Skarb Państwa, w szczególności więc, gdy urzędem stanu cywilnego jest urząd parafjalny lub urząd gminny, opłata wynosi 1 zł. od każdego zaświadczonego aktu urodzin, zaślubin lub śmierci;

b) jeżeli zaś Skarb Państwa ponosi koszta utrzymania urzędu stanu cywilnego (np. przy metrykach dla wyznań niechrześcijańskich, prowadzonych przez urzędy policji państwowej na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej przy metrykach dla bezwyznaniowych, prowadzonych przez Starostwa na obszarze b. dzielnicy austrjackiej), to opłata wynosi 3 zł. od każdego zaświadczonego aktu urodzin, zaślubin lub śmierci; oprócz tej opłaty stemplowej żadna inna opłata nie ma być pobrana (art. 154, ustęp przedostatni).

III. Na całym obszarze Państwa obowiązują nadto normy następujące:

1. Wolne są od opłaty stemplowej — pod warunkiem wzajemności, wyciągi i inne świadectwa z aktu stanu cywilnego, tyczące się: a) szefów i funkcjonarjuszów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, jeżeli te osoby są obywatelami państwa wysyłającego i należą do uznanego personelu eksterytorjalnego, b) szefów (nie funkcjonarjuszów) zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych, c) członków rodzin osób urzędowych, wymienionych pod a) i b).

2. Poza przypadkami wymienionemi w punkcie 1, wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego mogą być wydane zasadniczo tylko po uprzedniem złożeniu opłaty stemplowej. Ani cel, do którego wyciąg lub świadectwo mają służyć, ani ich forma nie uzasadniają uwolnienia od opłaty stemplowej. Wyciągi krótkie (wydawane na t. zw. druczkach) podlegają opłacie (w wysokości 1 zł., względnie 3 zł. od każdego zaświadczonego aktu) narówni z wypisami pełnemi.

Jedynie wówczas, gdy osoba, która żąda wydania wyciągu lub świadectwa, jest tak dalece niezamożna, że uiszczenie opłaty stemplowej nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego i ten stan rzeczy jest urzędnikowi stanu cywilnego niewątpliwie znany, ma być wyciąg lub świadectwo wydane mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej (art. 160, punkt 1 — w związku z punktem 17 artykułu 142). Urzędnik stanu cywilnego ma jednak w takim razie pozostawić w swych aktach notatkę, stwierdzającą, komu i kiedy wyciąg (świadectwo) został wydany mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej, oraz z jakich powodów urzędnik uznał petenta za ubogiego (§ 176 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr 123, poz. 713). W tym celu byłoby najstosowniejszem prowadzenie wykazu wyciągów metrykalnych, wydanych bez opłaty stemplowej; rubryki tego wykazu byłyby następujące: liczba porządkowa, data, nazwisko i imię osoby, której wydano wyciąg, należna opłata, znamiona ubóstwa.

3. Opłatę stemplową uiszcza się zapomocą znaczków stemplowych, naklejonych na wydanym wyciągu (świadectwie) i skasowanych pieczęcią urzędu stanu cywilnego (§ 177 rozporządzenia wykonawczego).

Podanie o wydanie wyciągu lub innego świadectwa z akt stanu cywilnego jest wolne od opłaty stemplowej (art. 142, punkt 25).

O powyższem Urząd Wojewódzki zawiadamia zgodnie z pismem Ministerstwa Skarbu z dnia 30 I b. r. Nr D. P. O. 831-VIII i na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 46 z 1927 roku.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 108/182/II.

Kielce, dn. 22 kwietnia 1927 r.

Przedmiot: *Sposób obliczania należności wymierzonych w sumie miesięcznej, a wypłacanych (wpłacanych) za część miesiąca.*

OKÓLNIK Nr 63.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Według oznajmienia Ministerstwa Skarbu, władze i urzędy niejednolicie postępują przy obliczaniu sum do wypłaty (wpłaty), przypadających za część miesiąca z należności, wymierzonych względnie oznaczonych w sumie miesięcznej.

Celem usunięcia rozbieżności w tym kierunku, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zdecydowało, że w wypadkach, gdy pewna należność, wymierzona (oznaczona) w sumie miesięcznej, ma być wypłacona (wpłacona) za pewną część miesiąca, należy obliczyć kwotę do uiszczenia przypadającą, dzieląc sumę miesięczną przez kalendarzową ilość dni odnośnego miesiąca, t. j. przez 31, 30, 28 ewentualnie 29, a mnożąc iloraz przez ilość dni, za które przypada zapłata. (Np. z należności miesięcznej 620 zł. przypada za czas od 5-go stycznia do końca tegoż miesiąca kwota $(620 : 31 \times 27) = 540$ zł.). W wypadkach, gdy z podzielenia należności miesięcznej przez ilość dni danego miesiąca wypada w ilorazie końcówka nieprzekraczająca pół grosza, należy ją opuścić, w przeciwnym razie — t. j. gdy ułamek wynosi więcej niż pół grosza — zaokrąglić ułamek do całego grosza.

Powyższe Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości zgodnie z reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 23 II b. r. Nr D. K. 90/WAK i na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 55 z 1927 r.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
L. Z. P. 571/5/I.

Kielce, dn. 23 kwietnia 1927 r.

OKÓLNIK Nr 64.

Do wszystkich Panów Starostów
województwa kieleckiego.

Załączając odpisy pisma okólnego p. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca b. r. Nr Z. U. 1730/27 i okólnik Nr 79 Min. Spraw Wewn. (Dep. V. Sł. Zdr.) Nr Z. H. 1798/27 z dnia 12 kwietnia dla najściślejszego zastosowania i wydania odpowiednich zarządzeń — oraz nawiązując do okólnika Nr 40 z dnia 18 lutego r. b. i pisma Nr Z. H. 867/27 z dnia 18 lutego r. b. Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, a także do pisma mego L. Z. P. 363/2/IV z dnia 27 marca 1927 r. — proszę Panów Starostów zarządać od lekarzy powiatowych złożenia sprawozdań z przeprowadzonych osobiście przez nich inspekcji w wykonaniu wyżej wspomnianego zarządzenia mego i sprawozdania te, których termin upłynął dnia 20 b. m., niezwłocznie przedłożyć tut. Urzędowi.

W sprawozdaniach winny być uwidocznione:

1) nazwy osiedli, obejrzanych od czasu otrzymania rozporządzenia o inspekcji,
2) rodzaj (możliwie i ilość) obejrzanych objektów,
3) stan sanitarny odnośnych objektów i rodzaj wydanych zarządzeń,
4) co w danym powiecie pod względem sanitarnym przedstawia się najgorzej,
5) jakie najważniejsze przeszkody napotyka lekarz powiatowy w należytem wykonaniu okólników i rozporządzeń, wymienionych na wstępie.

Niezależnie od powyższego sprawozdania polecam Panom Starostom jednocześnie zakomunikować, czy i jakie zostały wydane przez Nich zarządzenia w celu należytego uporządkowania powiatów pod względem sanitarnym.

Zwracam także uwagę na konieczność ustalenia stanowisk lekarzy komunalnych, co już było zalecone pismem mojem z dn. 17 stycznia b. r. L. Z. P. 94/37, — dozorców sanitarnych w pierwszym rzędzie w miastach niewydzielonych, nieodzownie potrzebnych ze względu na opłakany stan sanitarny i higjeniczny naszych osiedli.

Co zaś dotyczy sankcji karnych, to ze względu na konieczność szybkiego i skutecznego działania należy przedewszystkiem korzystać, gdzie to jest ustawowo dopuszczalne, z kar administracyjnych.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Departament V. Sł. Zdrowia.
Nr Z. U. 1730/27.

Warszawa, dn. 30 III 1927 r.

Przedmiot: *Przestrzeganie porządków i przepisów sanitarnych w uzdrowiskach i letniskach.*

Do wszystkich Panów Wojewodów.

Podczas przeprowadzania w roku ubiegłym, jak również bieżącym, inspekcji sanitarnych w uzdrowiskach i letniskach stwierdzono wiele uchybień i nieporządków pod względem sanitarnym i to nawet w takich miejscowościach, w których istnieją już odpowiednie urządzenia zdrowotne, jak kanalizacja, wodociągi, obozy asenizacyjne i t. p., umożliwiające utrzymanie należytego porządku i czystości.

Stwierdzono mianowicie, że w sklepach i wytwórniach środków spożywczych oraz jadłodajniach nie są dostatecznie przestrzegane zasady higjeny, ulice i place publiczne nie były wcale lub niezbyt często polewane i zamiatane, w hotelach, pensjonatach, willach i dworkach wynajmujących mieszkania pokoje nie są utrzymane w należytej czystości, a korytarze i ustępy zanieczyszczone; studnie nie zabezpieczono dostatecznie od ścieków, woda zaś niebadana pod względem bakterjologicznym; wszelkie odpadki, śmiecie i fekalja niewywożone na specjalnie do tego celu przeznaczone miejsca, lub też często odprowadzane do pobliskich potoków i rzek, skąd następnie czerpią wodę.

Uważając, że ten niedopuszczalny z punktu widzenia higjeny, wysoce antysanitarny stan uzdrowisk i letnisk, a w szczególności letnisk podmiejskich, wywołany jest z jednej strony brakiem dobrej woli i uświadomienia u osób zainteresowanych, z drugiej zaś strony — brakiem stałego i należytego nadzoru organów, sprawujących obowiązki policji sanitarnej nad ścisłem przestrzeganiem obowiązujących przepisów sanitarnych, polecam Panu Wojewodzie niezwłoczne wydanie podległym organom administracyjnym stosownych zarządzeń, zmierzających do niezwłocznego usunięcia istniejących uchybień i nieporządków sanitarnych w uzdrowiskach i letniskach. Równocześnie zechce Pan Wojewoda zarządzić, aby we wszystkich tych miejscowościach, położonych na terenie województwa, zostały przeprowadzone ścisłe i skrupulatne rewizje sanitarne przed otwarciem sezonu letniego r. b.

Organa, przeprowadzające rewizje sanitarne, winny na miejscu wydawać zarządzenia co do usunięcia w określonym terminie stwierdzonych braków i nieporządków sanitarnych, a następnie sprawdzać, czy zarządzenia te zostały ściśle wykonane. W razie niezastosowania się do zarządzeń komisji sanitarnej, należy winnych pocią-

gnąć do jaknajsurowszej odpowiedzialności administracyjnej względnie sądowej.

Nadto w razie stwierdzenia złej woli ze strony właścicieli lub prowadzących przedsiębiorstwa, służące do użytku publicznego, co do usunięcia braków sanitarnych należy bezwzględnie zamykać te przedsiębiorstwa aż do czasu ścisłego zastosowania się do wymagań organów policji sanitarnej.

Jestem zdania, że przy dobrej woli ze strony zainteresowanych i przy ścisłej kontroli organów administracyjnych braki i nieporządki sanitarne w uzdrowiskach i letniskach dadzą się łatwo usunąć i to stosunkowo niewielkim kosztem.

Niezależnie od tego uważam za konieczne, ażeby lekarze powiatowi i miejscowi (uzdrowiskowi), nie ograniczając się tylko do przeprowadzenia rewizji, stale i często czuwali nad stanem sanitarnym uzdrowisk i letnisk, oraz nad przestrzeganiem przepisów sanitarnych.

Lekarze powiatowi winni pouczać miejscową ludność i wpajać przekonania co do konieczności utrzymywania porządków sanitarnych i przestrzegania zasad higjeny, a to zarówno w interesie ogólnym, jak i ich własnym.

Zawiadamiam przytem Pana Wojewodę, iż w końcu kwietnia r. b. osobiście dokonam inspekcji uzdrowisk i letnisk, sprawdzę stan sanitarny tych miejscowości, oraz czy zarządzenia moje zostały ściśle wykonane.

Minister: *Sławoj-Składkowski.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Departament V. Sł. Zdrowia.
Nr Z. H. 1798/27.

Warszawa, d. 12 IV 1927 r.

Przedmiot: *Asenizacja podwórz.*

OKÓLNIK Nr 79.

Do wszystkich PP. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Zaprowadzanie czystości, zgodnie z okólnikami z dnia 18 II 1927 r. L. Z. H. 837/27 i 867/27, jak wykazują inspekcje, dokonywane przez Pana Ministra, jak również delegatów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament Zdrowia), idzie naprzód, jednakże nie w tym stopniu, w jakim należało oczekiwać.

Celowem będzie, gdy codziennie w każdej miejscowości pod nadzorem władz sanitarno-policyjnych przynajmniej choćby dwie posesje będą doprowadzane do należytej czystości w myśl wymienionych okólników — będzie to przykładem dodatnim dla jeszcze ociągających się z wprowadzaniem w życie zasad higjeny. W tym celu winny władze starościńskie wydać odpowiednie zarządzenia.

Poza wymogami, wskazanemi i w poprzednich okólnikach, należy zwracać uwagę, aby śmietniki były szczelne, zaopatrzone w szczelnie domykającą się pokrywę z imadłem do podnoszenia. Podwórza, ulice i place tak utrzymane, aby nie tworzyły się kałuże, doły wyrównane, dla ścieków odpowiedni spadek (rynsztoki z należytym spadkiem). Ustępy powinny być nietylko suche, ale i gruntownie szorowane, tak, ażeby używanie sedesów nie budziło wstrętu.

Zarazem przez wzgląd na zagadnienie bezdomnych i na estetyczny wygląd miasta przypomina się o konieczności wywarcia presji w kierunku odremontowania domów zaniedbanych.

Że akcja ta jest wykonalną, świadczy przykład, dany przez miasto Skierniewice, w którem w ciągu roku ubiegłego odświeżono 20 % wszystkich budynków, i Warszawa, w której ich odremontowano 600.

(—) Adamski,
Kierownik Departamentu Służby Zdrowia.

Wojewoda Kielecki.
Pr. 2230

Kielce, dn. 26 kwietnia 1927 r.

Przedmiot: *Uproszczenie urzędowania, manipulacja z dowodami osobistemi.*

OKÓLNIK Nr 66.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Sprawy, które odpowiadają zasadniczo czterem warunkom:

1) stanowią wyraźnie wyodrębniającą się od innych kategorję spraw,
2) często się powtarzają,
3) wpływają z reguły tylko raz do Starostwa i po załatwieniu nie wymagają dalszej korespondencji,
4) dla których Prowadzi się osobną ewidencję —

mogą nie być przeprowadzane przez dziennik korespondencji.

Warunkom tym odpowiadają prośby o wydanie dowodu osobistego. Dlatego tytułem próby polecam Panu Staroście zastosować do tych próśb następującą procedurę kancelaryjną.

Naczelnik kancelarji, względnie biuro podawcze wydziela z poczty wszystkie prośby o dowód osobisty i oddaje je bezpośrednio referentowi, po zaopatrzeniu w pieczęć prezentacyjną Starostwa, z oznaczeniem daty wpływu. Referent przegląda je i rozdziela na:

1) prośby, które mogą być odrazu przychylnie załatwione,
2) prośby, które mają być załatwione odmownie, lub które wymagają przeprowadzenia przygotowawczej korespondencji.

Sprawy pod 1): referent załatwia, wpisuje wydanie dowodu osobistego do ewidencji, zaopatruje dowód oso-

bisty zamiast liczby Starostwa numerem bieżącym ewidencji, z dodaniem litery *d*. Przykład: dowód osobisty Nr 124/d i opatruje akt w tę samą liczbę, wpisując ją do pieczęci prezentacyjnej.

Akt załatwiony i opatrzony liczbą idzie do składnicy, o ile dowód osobisty był wydany bezpośrednio i akt nie zawiera referatu, lub przechodzi do ekspozytury, która wygotowuje czystopisy, poczem również oddaje akt do składnicy. Kancelarja składa te akta na osobnej półce w porządku numerowym liczb odpowiadającym porządkowi liczb bieżących w ewidencji dowodów osobistych. Jeśli dodatkowo wpłynie dowód doręczenia dowodu osobistego interesowanemu, kancelarja dołącza go do aktu.

Sprawy pod 2): referent oddaje kancelarji, celem normalnego przeprowadzenia przez dziennik korespondencji, poczem są załatwiane jak każdy inny wpływ. Jeśli w następstwie korespondencji wypadnie wydać dowód osobisty, to referent oznacza pod ostatnią liczbą pozostały numer, który otrzymał dowód osobisty, według ewidencji, a kancelarja notuje w drugiej części dziennika korespondencji jedynie ten numer jako numer, pod którym akt odnośny będzie przechowany na półce aktów dowodów osobistych.

Opisany powyżej sposób jest prosty i jasny, nie przyczyni pracy referentom, a ulży kancelarji, zwłaszcza w Starostwach, gdzie wydaje się większą ilość dowodów osobistych i nie utrudni odszukania aktów, gdyż będzie uchodziło za regułę, że spraw o dowody osobiste załatwionych przychylnie należy szukać według ewidencji wydanych dowodów osobistych, załatwionych odmownie, lub co do których trwa jeszcze korespondencja, w skorowidzu ogólnym.

Brak w tym systemie jedynie kontroli na to, że odnośna prośba wpłynęła i znajduje się u referenta, system ten jednak opiera się w tym kierunku na zaufaniu do urzędników.

Sądzę, że system ten da się przy przestrzeganiu czterech zasadniczych warunków przedstawionych na wstępie, zastosować i do innych kategorji spraw, zwłaszcza do spraw paszportów, których wydawanie zostało przekazane Starostwom i oczekuję w tym względzie ewentualnych wniosków.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go maja b. r. Zaznaczam przytem, że dotychczasowa numeracja w ewidencji dowodów pozostaje bez zmiany.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 1007/22/II.

Kielce, dn. 22 kwietnia 1927 r.

Przedmiot: *Opłaty stemplowe od umów zawieranych przez urzędy państwowe.*

OKÓLNIK Nr 67.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, PP. Starostów, Okręgowej Dyrekcji Robót Publ., PP. Kierowników P. U. P. P., Biura Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie i Pana Inspektora Starostw województwa kieleckiego.

W uzupełnieniu okólnika Nr 43 z 1927 r. i na podstawie okólnika Min. Spraw Wewnętrznych Nr 52 z 1927 r. Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania następującą udzieloną przez Ministerstwo Skarbu wykładnię przepisów, tyczących się opłat stemplowych od umów, zawieranych przez urzędy państwowe.

W myśl art. 66 i 67 ustawy o opłatach stemplowych podlegają opłacie pisma, stwierdzające zawarcie umowy o sprzedaż rzeczy ruchomych. W myśl art. 90 tejże ustawy podlegają opłacie pisma, stwierdzające zawarcie umowy o świadczenie usług. Wreszcie w myśl art. 72 i 90 podlegają opłacie, rachunki i inne pisma, stwierdzające wykonanie umowy o sprzedaż, względnie o świadczenie usług. Koniecznym zatem warunkiem wymagalności opłat przewidzianych w art. 66, 67, 72 i 90 ustawy o opłatach stemplowych, jest istnienie umowy. Umowa jest zgodnym objawem woli dwóch (lub więcej) osób; osoba, zawierająca umowę (kontrahent), wypowiada wolę bądź sama, bądź w ten sposób, że za nią działa inna osoba; ta inna osoba występuje w takim razie jako zastępca ustawowy albo jako pełnomocnik lub jako organ kontrahenta (osoba prawna może zawrzeć umowę tylko w ten sposób, że za nią wypowiada wolę osoba fizyczna, będąca organem osoby prawnej).

Z powyższego wynika, że niema umowy, jeżeli wprawdzie dwie osoby fizyczne złożyły zgodne oświadczenia, (w ten sposób, że jedna z nich przyjęła bez zmiany propozycję drugiej), ale obie uczyniły to w imieniu tej samej osoby, jako jej pełnomocnicy lub jej organa; wtedy bowiem mamy do czynienia z objawem woli jednej tylko osoby działającej za pośrednictwem dwóch osób, jako swych pełnomocników lub organów.

Niema więc umowy i nie należy się żadna z opłat przewidzianych w art. 66, 77, 72 i 90, gdy tranzakcja, mająca za przedmiot odpłatne dostarczenie towarów lub odpłatne świadczenie usług, przyszła do skutku między dwoma przedsiębiorstwami, będącemi własnością tej samej osoby fizycznej lub prawnej lub między dwoma oddziałami tego samego przedsiębiorstwa, np.:

1. gdy spółka akcyjna jest właścicielką kopalni węgla i fabryki maszyn i jeżeli ta fabryka pobiera wę-

giel z owej kopalni, będącej własnością tej samej spółki akcyjnej i za to płaci zarządowi owej kopalni lub jeżeli na odwrót kopalnia otrzymała maszynę z fabryki, będącej własnością tej samej spółki i za to płaci zarządowi fabryki;

2. gdy gmina jest właścicielką gazowni i elektrowni — jeżeli gazownia otrzymuje prąd elektryczny z elektrowni gminnej i jej za to płaci;

3. gdy tranzakcje, mające za przedmiot odpłatne dostarczenie towarów lub odpłatne świadczenie usług dokonywują się między organami tego samego przedsiębiorstwa: między centralą, a oddziałem lub między dwoma oddziałami; także wtedy nie należy się opłata stemplowa, gdy centrala znajduje się zagranicą, a oddział w kraju;

4. gdy przedsiębiorstwo państwowe, nie będące odrębną osobą prawną, a zatem będące własnością Skarbu Rzeczypospolitej, dostarcza towary bądź urzędowi państwowemu, nie będącemu przedsiębiorstwem bądź innemu przedsiębiorstwu państwowemu, również nie będącemu odrębną osobą prawną; w tych bowiem przypadkach przedsiębiorstwo, będące własnością Skarbu Rzeczypospolitej, otrzymuje odpłatę za dostarczone towary z tegoż Skarbu.

Do punktu 4 wyjaśnia się, że obecnie tylko następujące zakłady i przedsiębiorstwa państwowe są odrębnemi osobami prawnemi:

a) zakłady: szkoły akademickie (art. 5 i 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 494 oraz ustawa z dnia 13 lutego Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 185), Konserwatorjum Muzyczne w Warszawie (art. 6 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. Dz. P. P. P. Nr 15, poz. 214), Szkoła Sztuk Pięknych w Warszawie (art. 3 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 197), Liceum Krzemienieckie (§ 4 rozporządzenia z dnia 10 sierpnia 1922 r. Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 626), Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach (art. 2 ustawy z dnia 28 października 1921 r. Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 684), fundusz kwaterunku wojskowego (art. 16 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681);

b) przedsiębiorstwa: Państwowy Monopol Tytoniowy (Dz. U. R. P. z 1923 r. Nr 65, poz. 507, §§ 3 i 4), Państwowy Monopol Spirytusowy (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 102, poz. 720, art. 2), Państwowy Monopol Zapałczany (art. 11 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 561), Bank Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 382 z 1924 r., art. 3), Pocztowa Kasa Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 545 z 1924 r., § 1), Państwowy Bank Rolny (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 450 z 1924 r., § 2), Polskie Koleje Państwowe (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 97, poz. 568, art. 2), Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 568 z 1924, § 1 statutu), Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 564 z 1924 r., § 1 statutu), Państwowe Zakłady Przemysłowo-Szkolne dla Inwalidów w Piotrkowie (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 548 z 1924 r., § 1 statutu), Wydawnictwo „Monitor Polski" (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 55, poz. 546, § 2 statutu), Polska Agencja Telegraficzna (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 55, poz. 547, § 2 statutu).

Przedsiębiorstwa Państwowe wyżej nie wymienione (np. lasy państwowe, żupy solne, uzdrowiska, zakłady naftowe, wytwórnie wojskowe, drukarnie państwowe), nie są odrębnemi osobami prawnemi, a przedmioty majątkowe, z których składają się te przedsiębiorstwa, są majątkiem Skarbu Rzeczypospolitej.

Z powyższego wynika, że rachunki wyżej wymienionych zakładów i przedsiębiorstw państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi, o ile nie są zwolnione od opłaty stemplowej na mocy art. 73 lub 91 podlegają opłacie, choćby były wystosowane do urzędu państwowego, reprezentującego pod względem majątkowym Skarb Rzeczypospolitej. Jeżeli natomiast przedsiębiorstwo państwowe, niewyodrębnione zawiera tranzakcję o odpłatne dostarczenie towarów z urzędem państwowym, który nie reprezentuje przedsiębiorstwa państwowego lub jeżeli przedsiębiorstwo niewyodrębnione zawiera taką tranzakcję z innem przedsiębiorstwem niewyodrębnionem, (np. gdy Państwowe Zakłady Naftowe zobowiązują się dostarczać swe wyroby wojskowości lub salinie państwowej), to niema umowy i nie należą się opłaty przewidziane w art. 66, 67 i 72.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY KIELECKIEGO

jako Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami na terenie województwa kieleckiego

z dnia 9 sierpnia 1927 r., w przedmiocie urządzenia i utrzymania placów targowych, oraz handlu na nich.

Na mocy rozp. Rady Ministrów z dn. 15 II 1927 r. o powołaniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami (Dz. Ust. Nr 25, poz. 198) i na zasadzie nominacji Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 IV 1927 r. L. Z. O. 2075/27, zarządzam co następuje:

§ 1. Targi odbywać się winny tylko na wyznaczonych ku temu przez właściwą władzę miejscową placach od 1-go kwietnia do 30-go września najdłużej do godziny 16-ej i od 1-go października do 31 marca do godziny 14-ej.

§ 2. Place targowe winny być pokryte twardą i gładką nawierzchnią, a przynajmniej zabrukowane i podzielone na osobne kwartały dla różnego rodzaju handlu,

kwartały te powinny być oddzielone jeden od drugiego możliwie szerokiemi przejściami. O ile, ze względu na użytkowanie placu i dla innych celów, kwartały nie mogą być stale dokładnie oznaczone, dozór sanitarno-policyjny powinien dopilnować za każdym razem, aby handlujący byli ustawieni podług rodzaju handlu z niezbędnemi wolnemi przejściami.

§ 3. Targ na produkta spożywcze powinien się odbywać na specjalnie tylko ku temu przeznaczonym placu, o ile plac taki Zarząd Gminy jest w stanie wyznaczyć na swoim terenie, w przeciwnym razie miejsce na produkta spożywcze powinno być wyznaczone w odosobnionym kwartale lub w kilku sąsiednich kwartałach, oddzielonych szerokiem przejściem i zdala od wozów.

§ 4. Produktami spożywczemi wolno targować na placach targowych jedynie przy zachowaniu przepisów obowiązujących w handlu temi produktami. Przedewszystkiem zaś środków spożywczych nie wolno rozkładać bezpośrednio na bruku i trzymać je odkryte, sprzedawać (zawodowym handlarzom) bez białego fartucha, a napoje chłodzące bez automatycznej płuczki.

§ 5. Na placach targowych nie wolno w czasie targu urządzać postoju próżnych furmanek i dorożek.

§ 6. Znajdujące się na placach targowych studnie, powinien Zarząd Gminy zaopatrzyć w pompy szczelnie zakryte i urządzić przy studni spadek od cembrowiny i utrzymywać go stale w porządku.

§ 7. Place targowe winien Zarząd Gminy należycie oczyszczać w samym dniu targowym po godzinach targowych, zamiatanie winno się odbywać na mokro, a zmiotki usunięte w tym samym dniu.

§ 8. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą w drodze administracyjnej po myśli art. 8 ustawy o Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarzu do spraw walki z epidemjami, z dnia 14 VII 1920 r. (Dz. U. Nr 61, poz. 388).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym województwa kieleckiego i obowiązuje na całym terenie tegoż województwa.

Wojewoda: *Manteuffel.*

WYKAZ
zaraźliwych chorób zwierzęcych,
panujących na terenie województwa kieleckiego w czasie od 1 do 15 czerwca 1927 r.

Nosacizna.

Pow. jędrzejowski: folw. Przezwody.
„ konecki: w. Królewiec.
„ miechowski: w. Grzymałów, f. Resztówka-Śladów.
„ pińczowski: ff. Ludwinów, Bogucice, ww. Swoszowice, Szarbia, os. Wiślica.
„ stopnicki: ff. Smogorzów, Słupia.

Zołzy.

Pow. konecki: ff. Modliszewice, Browary.
„ kozienicki: w. Brzeźnica.
„ pińczowski: f. Kościelec.

Zaraza piersiowa.

Pow. kozienicki: f. Bronowice.

Influenza koni.

Pow. włoszczowski: w. Rożnica.

Świerzb.

Pow. jędrzejowski: w. i f. Prząsław-Kopanina, ww. Gniewięcin, Oksa, Wodacz, przedmieście Jędrzejowa — Podklasztorze.
„ konecki: m. Końskie, w. Radoszyce.
„ miechowski: ww. Przesławice, Goszyce, os. Brzesko Nowe.
„ opoczyński: f. Rożenek.
„ pińczowski: ww. Topola, Skalbmierz, f. Morsko.
„ włoszczowski: m. Włoszczowa.

Pryszczyca.

Pow. częstochowski: w. i f. Wyczerpy Dolne.
„ jędrzejowski: os. Sobków, ww. Feliksówka, Skroniów, ff. Mstyczów, Niegosławice, Łowinia, w. Jasionna, os. Wodzisław, ff. Brzezie, Chorzowa.
„ iłżecki: w. Rzepin.
„ kielecki: ww. Krajno-Zagórze, Staro-Chęciny.
„ konecki: os. Radoszyce.
„ miechowski: f. Chebdów, m. Słomniki, w. Chodów, os. Brzesko Nowe, ww. Wawrzeńczyce, Biskupice.
„ olkuski: os. Skała, ww. Marzyce, Wierzchów, Biały Kościół.
„ pińczowski: w. i f. Witów i Potulin, ww. Będziaki, Draczowice, Łękawka-Podgaje, w. i f. Piekary, ww. Jakubowice, Przezwody, Łękawa, Odanów, Szarbia, Cło, ww. i ff. Nagorzany, Włostowice, Morsko, Rachwałowice, Rogów, m. Pińczów, ww. Podgaje, Bronowice, Boszczynek, w. i f. Kobylniki, f. Kszczonów, ww. Drożejowice, Zagajów, Przemyków, w. i f. Dziekanowice, Sancygniów, ff. Szczotkowice, Ewinów, Bugaj, Bieglów, Kazin, w. Boronice, os. Opatowiec, w. i f. Cieszkowy, ww. Żukowice, Stary Korczyn, f. Sielec.
„ sandomierski: os. Klimontów, Koprzywnica, w. Gnieszowice, f. Wilczyce, w. Cegielnia, w. Osieczko.
„ stopnicki: ww. Kostki Duże, Janowice, Górki, Łęka.
„ włoszczowski: w. Bebelno.

Wąglik.

Pow. kielecki: w. Dąbrowa.
„ opatowski: f. Bidziny.
„ pińczowski: ww. Goresławice, Skotniki, os. Opatowiec, ww. Kuchary, Stawiszyce, Bogucice, Zagość, Wola, Młodzawy Duże.
„ stopnicki: m. Busko.

Szelestnica.

Pow. stopnicki: m. Busko.

Zaraza bydła i dziczyzny.

Pow. kozienicki: os. Sieciechów.
„ stopnicki: w. Gadawa.

Zakaźne ronienie i zakaźny nieżyt pochwy u krów.

Pow. kozienicki: ff. Janowice, Brzeście, Bronowice, Rogów, Boguszówka, Boże, Brzoza, Świetlikowa Wola.
„ opatowski: w. Lisów, f. Rzochcin.

Różyca świń.

Pow. kielecki: w. Ćmińsk-Kobylaki.
„ miechowski: m. Słomniki.
„ opatowski: f. Podole.

Wścieklizna.

Pow. częstochowski: ww. Zacisze, Zimnowoda, m. Częstochowa.
„ jędrzejowski: w. Skaryszów, f. Krzelów, w. Sędziszów.
„ iłżecki: w. Łomno.
„ konecki: w. Mroczków.
„ kozienicki: ww. Grabów, Sarnów.
„ miechowski: w. Smroków.
„ olkuski: ww. Wierbka, Kleszczowa, Jeziorowice, Sułoszowa.
„ opatowski: w. Trębanów, f. Planta, os. Ożarów, kol. Stobiec, Wierbka.
Pow. pińczowski: w. Czyżowice, m. Pińczów.
„ radomski: w. Odechów, m. Radom, w. Makowice.
„ sandomierski: m. Sandomierz.
„ stopnicki: ww. Mikułowice, Skotniki Małe.
„ włoszczowski: w. Niwnie.
„ zawierciański: w. Niegowonice.

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki decyzją z dnia 13 VII 1927 r. Nr Ad. 4053 unieważnił poświadczenie obywatelstwa polskiego z dnia 2 V 1924 r. L. 19063/2 i z dnia 2 IV 1926 r. L. 3735/5, wydane bez dostatecznej podstawy prawnej przez Starostwo Będzińskie Gabrysiowi Józefowi i Hubertowi.

Wojewoda Kielecki postanowieniem z dnia 2 VII 1927 roku Nr Ad. 4642 unieważnił dekret nominacyjny z dnia 6 VI 1925 r. Nr Ad. 3144/6/II urzędników stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich:

1) Jana Boguckiego w Wolanowie i
2) Jana Kozańskiego w Białobrzegach.

Wojewoda Kielecki dekretem z dnia 2 VII 1927 r. Nr Ad. 4642 na zasadzie art. 3 Postanowienia Księcia Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu z dnia 5 XI 1825 r. (Dz. Pr. t. XI, str. 15) zamianował aż do odwołania urzędnikiem stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich:

1) Bronisława Gierczysa, pisarza gminnego w Białobrzegach — na gminę Białobrzegi;

2) Jana Kazańskiego, pisarza gminnego w Wolanowie — na gminę Wolanów.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki.
Ad. 8604.

Kielce, dnia 27 lipca 1927 r.

Przedmiot: *Telecki Antoni — koncesja wodna.*

W myśl art. 195 Ust. wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 10 września 1927 roku** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urz. Wojew. wodnoprawne dochodzenie w sprawie prośby mieszkańca wsi Ćmińsk, gm. Samsonów, pow. kieleckiego, Antoniego Teleckiego z dnia 16 IV 1926 r. w sprawie pozwolenia na spiętrzenie wody dla zakładu przemysłowego na rzece Bobrzy we wsi Ćmińsk, gminy Samsonów, powiatu kieleckiego.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godz. 10-tej przed południem w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie kieleckiem do dnia 9-go września 1927 roku w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Kielcach,

a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę: *Dr. W. Kałuski.*

Starosta Kielecki (L. 24374) w myśl art. 222 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Dz. U. Nr 102 poz. 936 podaje do publicznej wiadomości, że w Kostomłotach, gm. Niewachlów, pow. kieleckiego utworzona została Spółka wodna meljoracyjna „Rozwój“, której statut zatwierdzono pismem Starostwa Kieleckiego z dnia 6 lipca 1927 roku L. 24374. Celem Spółki jest osuszenie gruntów spólników drenami według projektu technicznego, sporządzonego przez Wydział Meljoracyjno-Pomiarowy C. Z. K. R. (Centralny Związek Kółek Rolniczych) i zatwierdzonego przez Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych w Kielcach.

Walne zebranie członków Spółki odbywać się będzie w razie potrzeby na pisemne żądanie 1/3 członków Spółki w każdej chwili, a przynajmniej jeden raz do roku najdalej do końca lutego w celu przedłożenia sprawozdania i rachunków z wykonanych robót, bilansu, preliminarza budżetowego oraz sprawozdania komisji rewizyjnej.

Zebranie to zwołuje przewodniczący Zarządu Spółki, podając ogłoszenie o zebraniu przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania przy równoczesnem zapodaniu porządku obrad.

W razie niezebrania się dostatecznej dla prawomocności uchwał zgromadzenia ilości członków, zostanie zwołane walne zgromadzenie z tymsamym porządkiem obrad w terminie od 4 do 14 dni po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały tego zgromadzenia są prawomocne bez względu na ilość obecnych na nim członków.

Ogłoszenia, dotyczące Spółki, a mające na celu poinformowanie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione będą w miejscowym Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym i według uznania Zarządu w innych pismach.

Uchwale walnego zgromadzenia członków podlegają następujące sprawy:

1) wybór Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej,

2) uchwalanie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów tegoż,

3) zatwierdzanie rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansów,

4) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów Spółki,

5) uchwalanie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu Spółki,

6) uchwalanie zmian w statucie Spółki,

7) uchwalanie rozwiązania Spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów Spółki.

Starosta Częstochowski. L. 22332/4. Częstochowa, dn. 21 VII 1927 r.

Przedmiot: *Budowa mostów na rzekach Piskarce, Pankówce i Liswarcie, oraz ujęcie wody na rzece Piskarce — dochodzenie wodno-prawne.*

W myśl art. 195 Ust. wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz U. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 29 sierpnia 1927 roku** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Starostwa Częstochowskiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby Kierownictwa Budowy Kolei Państwowej Kalety-Podzamcze o wydanie orzeczenia co do zarzutów i żądań stron interesowanych w związku z budową mostów na rzekach Piskarce, Pankówce i Liswarcie i o udzielenie, niezależnie od powyższego, pozwolenia na urządzenie wodociągów dla celów kolei na rzece Piskarce.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 9-ej przy moście na rzece Pankówce, o godz. 11-ej przy moście na rzece Liswarcie, a o 13-ej przy moście i urządzeniach wodociągowych na rzece Piskarce.

Plany techniczne i opisy budowanych mostów na rzekach Pankówce, Liswarcie i Piskarce oraz urządzeń wodociągowych na rzece Piskarce są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie Częstochowskim, pokój Nr 24 do dn. 27 VIII 1927 r. w godz. urzędowych.

Wszelkie żądania w przedmiocie wniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowań, jak również zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia na urządzenia wodociągowe na rzece Piskarce, można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Częstochowie, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu na ręce przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanem terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do

nich prawo i mogą przeciwko szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowanie, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *E. Trznadel.*

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. Nr 39/26 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 30-go marca 1927 roku na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urzęd. i Kom. Ziemsk. oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów, postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Kowary,** gminy Klimontów, powiatu miechowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 275,7427 ha, obejmujących 180,6989 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Kowary, 37,6892 ha gruntów hipotecznych nabytych z maj. Rzędowice, 18,2951 ha gruntów hipotecznych nabytych z majątku Błogocice, 34,1515 ha gruntów hipotecznych nabytych z maj. Mąkocice i 4,9080 ha gruntów hipotecznych nabytych z majątku Kowary.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 12-go czerwca 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. Nr 39/26 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 30-go marca 1927 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Nowa-Wola,** gminy Błotnica, powiatu radomskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi, zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 144,6740 ha, obejmujących grunta ukazowe i zaserwitutowe wsi Nowa-Wola.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 13-go czerwca 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 30 go marca 1927 roku Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 roku org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31-go lipca 1923 roku o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Hebdzie,** gminy Moskarzew, powiatu włoszczowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 145,98 ha, obejmujących 97,94 ha gruntów tabelowych wsi Hebdzie i 48,04 ha gruntów zaserwitutowych tej wsi.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 27-go czerwca 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 30 marca 1927 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11-go sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk. oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Brudzów-Duży,** gminy Morawica, powiatu kieleckiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 591,5541 ha, obejmujących 134,0536 ha gruntów tabelowych wsi Brudzów-Duży. 74,6772 ha gruntów zaserwitutowych tej wsi, 348,2233 ha gruntów hipotecznych nabytych z parcelacji majątku Brudzów przez Towarzystwa Bankowe Brudzewskie i Radomickie, 4,6000 ha gruntów hipotecznych nabytych z maj. Brudzów, oraz celem sprostowania granic 30 ha gruntów tabelowych ze wsi Zaborze.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 20-go czerwca 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 30 marca 1927 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o org. Urz. i Kom. Ziemsk. oraz art. 17 wyżej cytowanej ustawy o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Ruda Wielka,** gminy Kowala, powiatu radomskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 532,08 ha, obejmujących 527,96 ha gruntów tabelowych wsi Ruda Wielka i 4,12 ha gruntów hipotecznych z maj. Ruda Wielka.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 3-go lipca 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r. poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 30 marca 1927 r. na za-

sadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Polichno,** gminy Korzecko, powiatu kieleckiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 758,2585 ha, obejmujących 661,9309 ha gruntów wsi Polichno majorackie, 50,1458 ha gruntów wsi Monastyrczenka, 28,4839 ha gruntów wsi Polichno 1/3 część poklasztorne i 17,5200 ha gruntów wsi Polichno 1/3 część parafjalne.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 czerwca 1927 roku.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Józefowi Dąbrowskiemu i Marjanowi Wieczorkiewiczowi w Częstochowie — dwoma autobusami na linji: Częstochowa — Praszka (58 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 12
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Częstochowy o godz. 8·30, 14·30 do Praszki,
„ z Praszki . o godz. 6·00, 14·00 do Częstochowy.

Wacławowi Kozłowskiemu w Radomiu — jednym autobusem na linji: Radom — Przysucha (38 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,1

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radomia . o godz. 16·00 do Przysuchy,
„ z Przysuchy . o godz. 7·00 do Radomia.

Mikołajowi Starnawskiemu w Będzinie, ul. Kołłątaja 24 — 1) piętnastoma autobusami na linji: Dąbrowa-Górnicza — Będzin — Sosnowiec (12 km.) i 2) sześcioma autobusami w dnie targowe na linji: Będzin — Siewierz (18 km.), a *w sezonie letnim* (od 15 maja do 15 października) — 1) sześcioma autobusami na linji: Sosnowiec—Niwka—Modrzejów—Jęzor (8 km.) i 2) sześcioma autobusami na linji: Dąbrowa Górnicza—Strzemieszyce—Sławków—Olkusz—Ojców (54 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

1) Na linji Dąbrowa-Górnicza — Ojców:

odjazd z Dąbrowy-Górn. o godz. 4 00 do Strzemieszyc,
„ ze Strzemieszyc o godz. 4·15 do Sławkowa,
„ ze Sławkowa o godz. 4·30 do Olkusza,
„ z Olkusza o godz. 5·00, 8·00, 12·00, 19·00, 23.00 do Ojcowa,
„ z Ojcowa o godz. 6·00, 9·00, 13·00, 20·00, 24·00 do Olkusza,
„ z Olkusza o godz. 7·00, 10·00. 14·00, 21·00, 1·00 do Strzemieszyc,
„ ze Strzemieszyc o godz. 1·45 do Dąbrowy-Górn.

2) Na pozostałych linjach wyjazd ze stacji krańcowej o godz. 6-ej i następnie co pół godziny w jedną i drugą stronę aż do godz. 23-ej z postojami 10-minutowemi na stacjach krańcowych, a na przejściowych z postojami 5-minutowemi. Wszelkie inne przystanki mogą trwać nie dłużej niż do czasu istnienia przyczyny zatrzymania autobusu.

Chaimowi Kuperbanda w Kozienicach — dwoma autobusami na linji: Kozienice — Radom (35 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kozienic o godz. 8·00 i 9·00 do Radomia,
„ z Radomia o godz. 16·00 i 17·00 do Kozienic.

Bronisławowi Iwańskiemu w Kielcach — dwoma autobusami na linji: Kielce, st. kol. — Chmielnik — Busk Zdrój (53 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 16
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc, st. kol. o godz. 8·00 i 15·00 do Buska,
„ z Buska o godz. 11·15 i 18·30 do Chmielnika,
„ z Chmielnika o godz. 13.30 i 20·30 do Kielc.

Ignacemu Nowickiemu w Miechowie — jednym autobusem na linji: Miechów—Kraków (41 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km . . . . . . gr. 14
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Miechowa . . . o godz. 8 do Krakowa,
„ z Krakowa . . . „ 18 „ Miechowa.

Ludwikowi Anielskiemu w Nowym Korczynie — jednym autobusem na linji: N. Korczyn — Busk Zdrój — Stopnica — Staszów (62 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z N. Korczyna o godz. 7·30 do Buska,
„ z Buska . . . „ 11·40 „ Stopnicy,
„ ze Stopnicy . „ 12·30 „ Staszowa,
odjazd ze Staszowa . „ 13·20 „ Stopnicy,
„ ze Stopnicy . „ 14·20 „ Buska,
„ z Buska . . . „ 15·20 „ N. Korczyna.

Janowi Latale w Wawrzeńczycach — dwoma autobusami na linji: Miechów—Kraków (41 km.) i dwoma autobusami na linji: Nowe Brzesko—Kraków (30 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . gr. 15
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Miechowa o godz. 7 i 12 do Krakowa,
„ z Krakowa „ 17 i 22 „ Miechowa,
„ z Nowego Brzeska o godz. 6 do Krakowa,
„ z Krakowa o godz. 17 do Nowego Brzeska.

Gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe.

Podaje się do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 roku o organizacji i ustalaniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 118, poz. 1069 z 1924 r.) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 marca 1925 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 239 z 1925 r.), zostały zorganizowane gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe z prawem zaciągania zobowiązań do 20-krotnej wysokości kapitałów zakładowego i zasobowego kasy:

1) w Piotrkowicach, gm. Maleszowa, pow. stopnickiego, z kapitałem zakładowym 2.000 zł.;

2) w Dobiesławicach, pow. pińczowskiego, z kapitałem zakładowym 2.000 zł.;

3) w Bliżynie, pow. koneckiego, z kapitałem zakładowym 4.000 zł.

Zarząd Powszechnej Wystawy Krajowej w roku 1929 — Poznań — dodatkowo podaje objaśnienia do warunków konkursu na projekt godła Powszechnej Wystawy Krajowej, ogłoszonego w n-rze 9/27 Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego na str. 22.

Wymagane są następujące trzy rysunki:

a) projekt samego znaku, jednobarwny, w wymiarze około 10 × 10 cm., nadający się do użycia w naturalnej wielkości, jak również i do zmniejszenia do wymiaru około 3 × 3 cm. W znaku mogą być (ale nie jest to warunkiem koniecznym) uwzględnione inicjały „P. W. K.".

b) Projekt nalepki na koperty, wielobarwny (najwyżej w trzech kolorach, nie licząc koloru papieru), w wymiarze około 16 × 12 cm. (wraz z napisem), nadający się do zmniejszenia do wymiaru około 4×3 cm. Projekt ten w swej kompozycji ma zawierać wymieniony pod *a* znak, a napis ma brzmieć: „Powszechna Wystawa Krajowa 1929 r. w Poznaniu".

c) Projekt nagłówka firmowego, jedno- lub dwubarwny, do papieru listowego formatu handlowego, zawierający w swej kompozycji wymieniony pod *a* znak i napis: „Powszechna Wystawa Krajowa 1929 r. w Poznaniu". Projekt ma być podany w wielkości naturalnej.

Wszystkie trzy rysunki powinny być wykonane każdy na osobnym kartonie wymiaru 30 × 25 cm. i nadesłane nie w rulonie, lecz w teczce lub kopercie.

Termin składania prac konkursowych ze względu na czas wakacyjny przedłużony został do 1-go września 1927 roku.

OKÓLNIKI ZWIĄZKU STRAŻY POŻARNYCH Województwa Kieleckiego.

OKÓLNIK Nr 20.

L. dz. 174/26. Kielce, dnia 10 XII 1926 r.

Jedną z bardzo ważnych spraw jest propagowanie sportu strzelniczego, podobnie jak to ma miejsce w Szwajcarji. Należałoby tę sprawę tak zorganizować, by w każdej wsi powstały małe strzelnice (choćby pokojowe), na których w święta każdy mężczyzna czy też kobieta od najmłodszych lat mogliby strzelać. Jako broń należałoby użyć flowery 6 mm., zapłatę zaś za naboje ograniczyć do minimum, przyczem prowadzący strzelnicę byłby obowiązany udzielać równocześnie odpowiednich instrukcji o celowaniu. Pod tym względem proszę Panów Przewodniczących o daleko idącą inicjatywę, by w najbliższej przyszłości można było skonstatować rezultaty.

OKÓLNIK Nr 27.

Wobec konieczności zaprowadzenia i uporządkowania księgowości w wielu Strażach, oraz w celu ujednostajnienia biurowości strażackiej w całym Związku, Zarząd Wojewódzki opracował i wydał książki i druki, które obowiązkowo winny być zaprowadzone we wszystkich Strażach.

Uważamy za wskazane, aby Zarządy Okręgowe nabyły odpowiednie ilości i rozesłały Strażom.

OKÓLNIK Nr 28.

Ze względu na to, że praca prowadzona według uprzednio ułożonego planu daje znacznie lepsze wyniki niż praca prowadzona doraźnie i chaotycznie, zaleca się wszystkim Strażom ułożenie szczegółowego planu ćwiczeń i uroczystości na rok 1927.

Tego rodzaju program działalności Straży winien być przedstawiony na Walnem Zebraniu Straży i wywieszony w remizie, a odpis przesłany niezwłocznie Zarządowi Okręgowemu do wiadomości.

Pozatem należy przystąpić do przygotowania materjału, wyznaczenia terminu Walnego Zebrania Straży, które, stosownie do § 35 Statutu Straży, winno być zwołane najpóźniej w marcu.

Ze względu na to, że prace Straży przy pożarach są najlepszem sprawdzeniem jej wartości bojowej, a uprzytomnienie sobie niedomagań i błędów zapobiega powtarzaniu się ich w przyszłości, wkłada się obowiązek na naczelników zwoływania rad sztabowych w terminie trzechdniowym po każdym pożarze, w celu szczegółowego omówienia przeprowadzonej akcji. Przedewszystkiem należy omówić:

1) niedomagania zbiórki po alarmie,

2) wyjazd do pożaru,

3) czynności strażaków przybyłych na miejsce pożaru przed Strażą,

4) szukanie zbiorników wody,

5) rozwijanie linji wężowej,

6) sprawianie sikawki i innych narzędzi,

7) plan akcji naczelnika i wykonywanie zarządzeń przez poszczególnych oficerów lub strażaków,

8) szkody poczynione zbytecznie w ruchomościach i nieruchomościach przez akcję ratunkową, a zwłaszcza przez nadmiar wody,

9) przyczynę i ognisko pożaru,

10) ogólną sprawność akcji korpusu w stosunku do zasad taktyki pożarnej.

Należy również zwrócić uwagę na obowiązek zwoływania rad sztabowych zwykłych co miesiąc, stosownie do paragrafu Statutu Straży.

Na najbliższych zebraniach rad sztabowych należy opracować porządek ćwiczeń do planu ogólnego na cały rok, oraz zarządzić program szkolenia teoretycznego na okres zimowy. Obowiązkiem naczelnika Straży jest wydanie odpowiednich zarządzeń i dopilnowanie, aby prace te były dokładnie wykonane.

OKÓLNIK Nr 30.

Zbliżający się okres wyborów do ciał ustawodawczych i samorządowych wywołać może usiłowania poszczególnych stronnictw politycznych wciągnięcia Straży w akcję przedwyborczą.

Powołując się na okólnik Nr 49 z r. 1926 (Nr 8 z 1927 roku) przypominamy, iż warunkiem utrzymania przez Straże zaufania całego społeczeństwa, co zatem idzie, warunkiem należytego rozwoju Straży, jest ścisłe przestrzeganie zasady apolityczności i zupełne wstrzymanie się organizacji strażackich od jakiegokolwiek udziału w działalności politycznej, bez względu na charakter prawicowy czy lewicowy stronnictwa.

Uprzedzamy, że każde takie wykroczenie przeciwko bezpartyjności tak pojedyńczych strażaków, jak i całych organizacji, będzie uważane za działalność na szkodę wielkiej idei, której służymy, i miarodajne władze korporacyjne wyciągną odpowiednie konsekwencje.

OKÓLNIK Nr 37.

L. Dz. 69/27. Kielce, dnia 28 III 1927 r.

Przy rozwijaniu się organizacji P. W. wojsko nie będzie w stanie dać do dyspozycji poszczególnym organizacjom odpowiedniej ilości instruktorów, by praca P. W. mogła być w należyty sposób prowadzona. Ze względu na to, koniecznem jest, by Komitety Powiatowe P. W. i W. F. z własnych funduszów zaangażowały do tej pracy oficerów, podoficerów rezerwy, względnie członków organizacji, którzy mają ukończone przeszkolenie wojskowe, stwarzając w ten sposób sieć organizacyjną wyszkolenia przy pomocy t. zw. „Kadry półzawodowej“. Pracę kadry półzawodowej oprzeć na następujących wytycznych:

a) dany instruktor pozostaje przy normalnym warsztacie pracy;

b) na pracę P. W. i W. F. poświęca pewną ilość godzin i to w tej miejscowości, w której mieszka, względnie w najbliższej okolicy;

c) za cztery do sześciu godzin zajęć tygodniowo pobiera od Powiatowej Komendy płacę w przybliżeniu do zł. 30 miesięcznie, z tem, że w razie wypeł-

niania swych obowiązków gorliwie i z dobrym rezultatem, dodatkowo otrzymywać będzie premję;

d) instruktor kadry półzawodowej podlega wyłącznie wskazówkom oficera instrukcyjnego i obowiązany jest zjawiać się na odprawy u oficera instrukcyjnego, celem omówienia programu szkolenia na dalszy okres czasu. Podlega inspekcji przez oficera instrukcyjnego i kontroli Komendy Powiatowej.

Sprawę powyższą, jako nader ważną dla wyszkolenia, polecam szczególniej pieczy Pp. Przewodniczących.

Przy okazji wszelkich zbiórek oddziałów P. W. należy na pierwszem miejscu ustawić hufce, następnie zaś wszelkie organizacje pozaszkolne wedle liczebności.

OKÓLNIK Nr 52.

Wojewódzkie zawody zespołowe.

W roku bieżącym Zarząd Związku Straży Pożarnych Województwa Kieleckiego ustala poniższe zawody wojewódzkie zespołowe z honorowemi nagrodami nieprzechodniemi w postaci puharów.

1. W dniu 15 sierpnia r. b. w Radomiu dla Straży wiejskich odznaczonych w ubiegłym lub bieżącym roku na konkursach okręgowych I i II miejscem.

Na komendanta Zjazdu wyznaczony został d-h Kazimierz Mniewski, wice-prezes Związku łódzkiego. Adjutantem — starszy instruktor Bohdan Mozal. Wykaz sędziów będzie ogłoszony dodatkowo. Zgłoszenia Straży do udziału w konkursie Zarządy Okręgowe winny nadesłać do Związku przed 1 sierpnia r. b. Ze względu na doniosłe znaczenie konkursu, Zarządy Okręgowe winny umożliwić premjowanym drużynom wyjazd do Radomia.

Zjazd odbędzie się według następującego programu:

Godz. 7-ma — Zbiórka na placu Straży w Radomiu przy ul. Długiej Nr 8.
„ 8-ma — Przyjęcie raportu przez Władze związkowe.
„ 8·15 — Wymarsz na nabożeństwo.
„ 9-ta — Defilada na placu 3-go Maja.
„ 10·30 — Zawody.
„ 16-ta — Zawody.
„ 18-ta — Ogłoszenie wyniku przez Sąd Konkursowy i zamknięcie zjazdu.

2. W dniu 21 sierpnia r. b. w Sosnowcu dla wszystkich Straży miejskich i przemysłowych okręgu będzińskiego, zawierckiego, częstochowskiego i olkuskiego.

Na komendanta Zjazdu wyznaczony został d-h Jan Serednicki, vice-prezes okręgu częstochowskiego; adjutantem — instr. Franciszek Walc. Wykaz sędziów będzie ogłoszony dodatkowo.

Zgłoszenia Straży do udziału w konkursie należy nadsyłać do Związku przed 15-tym sierpnia.

Zjazd odbędzie się według następującego programu:

Godz. 8-ma — Zbiórka na placu fabryki Dietla w Sosnowcu.
„ 9-ta — Przyjęcie raportu przez Władze Związku.
„ 9·15 — Wymarsz na nabożeństwo.
„ 10-ta — Defilada przed płytą Nieznanego Żołnierza.
„ 10·30 — Zawody na placu fabryki Dietla w Sosnowcu.
„ 15-ta — Ogłoszenie wyniku i zamknięcie Zjazdu.

3. W dniu 22 sierpnia r. b. w Kielcach dla wszystkich Straży małomiasteczkowych (miast niewydzielonych i osad o charakterze miejskim) z całego województwa.

Na komendanta zjazdu został wyznaczony druh Weinberger Władysław, adjutantem — mł. instr. Konstanty Jurkowski.

Wykaz sędziów będzie ogłoszony dodatkowo.

Zgłoszenia Straży do udziału w konkursach należy nadsyłać do Związku przed 20-tym sierpnia r. b.

Zjazd odbędzie się według następującego programu:

Godz. 8-ma — Zbiórka na placu Straży kieleckiej przy ulicy Leonarda 8.
„ 9-ta — Przyjęcie raportu przez Władze Związku.
„ 9·15 — Wymarsz na nabożeństwo.
„ 10-ta — Defilada w Rynku.
„ 10·30 — Zawody na placu ćwiczebnym Straży kieleckiej.
„ 14-ta — Ogłoszenie wyników i zamknięcie Zjazdu.

W dniu 11 września r. b. w Radomiu dla wszystkich Straży miejskich i przemysłowych tych Okręgów, które niewymienione są w punkcie pierwszym.

Na komendanta zjazdu wyznaczony został p. Telatycki Józef, adjutantem — instr. Ignacy Urbański.

Wykaz sędziów będzie ogłoszony dodatkowo.

Zgłoszenia Straży do udziału w konkursach należy nadsyłać do Związku przed 1-szym września.

Zjazd odbędzie się według niżej podanego programu:

Godz. 8-ma — Zbiórka na placu Straży radomskiej przy ul. Długiej.
„ 9·10 — Przyjęcie raportu przez Władze Związku.
„ 9·15 — Wymarsz na nabożeństwo.
„ 10-ta — Defilada na placu 3-go Maja.
„ 10·30 — Zawody na placu Straży radomskiej.
„ 14-ta — Ogłoszenie wyników zawodów i zamknięcie Zjazdu.

Wszystkie konkursy odbędą się i nagrody zostaną rozegrane bez względu na ilość zgłoszonych drużyn według nowego regulaminu zawodów i instrukcji ćwiczebnych.

Wszystkie drużyny stające do zawodów otrzymają dyplomy.

Straże, które będą potrzebowały noclegów zbiorowych, winny o tem uprzedzić wcześniej z podaniem ilości uczestników.

Zaprowiantowaniem zawodników zajmą się Straże same.

WOLNE POSADY.

Województwo Stanisławowskie, Wydział Prezydjalny (L. 5732/Pr./a.) rozpisuje konkurs na posadę praktykanta lekarskiego (pomocnika lekarza powiatowego) przy Starostwie w Stanisławowie z uposażeniem według X st. sł. urzędników państwowych.

Podania o powyższą posadę należy wnosić do Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie z następującemi dokumentami: 1) metryka urodzenia, 2) dowód obywatelstwa polskiego, 3) dyplom lekarski, 4) dowód uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej w myśl art. 2 ustawy z dnia 2 XII 1921 (Dz. U. R. P. Nr 105, poz. 762), 5) dokument wojskowy i 6) curriculum vitae.

Pierwszeństwo do otrzymania posady mają osoby z dłuższą praktyką lekarską.

Kandydaci, pozostający obecnie w służbie państwowej, winni wnosić podania za pośrednictwem swej władzy służbowej.

OGŁOSZENIA.

Wiercioch Władysław (rocznik 1893) z Pachnowoli, gm. Góra Puławska, pow. kozienickiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Radomiu. (3—2)

Brzóskiewicz Franciszek, urzędnik Województwa w Kielcach, zgubił dnia 12 VII 1927 r. legitymację służbową, wydaną przez kielecki Urząd Wojewódzki. (3—2)

Przysmędzianka Józefa, nauczycielka z Wojkowic Komornych, pow. będzińskiego, zgubiła legitymację służbową Nr 1792, którą unieważnia się. (3—2)

Radek Jan z Masłowa, pow. kieleckiego, (rocznik 1903), zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Kielcach, którą unieważnia się. (3—2)

Foltyn Franciszek, posterunkowy Pol. Państw., zgubił legitymację służbową, wydaną przez Wojewódzką Komendę Pol. Państw. w Brześciu n/Bugiem. (3—2)

Spiradek Elżbieta zgubiła legitymację nauczycielską Nr 12044, którą unieważnia się. (3—3)

Mikołajska Helena, nauczycielka w Kamienicy Polskiej, powiatu częstochowskiego, zgubiła legitymację służbową Nr 11405, wydaną dnia 12 VI 1925 r. przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego. (3—2)

Mokrosiński Henryk, przodownik P. P. w Zawierciu, zgubił legitymację służbową Nr 812, wydaną w r. 1925 przez Komendę Wojew. Pol. Państw. (3—3)

Brzeziński Antoni, posterunkowy P. P., zgubił legitymację służbową Nr 1610, wydaną przez Wojew. Komendę Pol. Państw. (3—3)

Liedtke Matylda z Kielc zgubiła dowód osobisty, wydany w r. 1923 przez Starostwo w Będzinie, który unieważnia się. (3—3)

Kisiel Ludwik z Miechowa zgubił dowód osobisty w maju 1927 r., wydany przez Starostwo w Miechowie. (3—3)

Gaworski Stanisław z Gołębiowa ogłasza o zagubieniu dowodu osobistego Nr 872958, wydanego przez Starostwo w Radomiu dnia 15-go listopada 1924 roku za L. 2224/2086. (3—3)

Mazurek Helena ze Słupczy, pow. sandomierskiego, zgubiła dowód osobisty, wydany w r. 1923 przez Starostwo w Sandomierzu. Takowy unieważnia się. (3—1)

Moszek Zylberberg z Lipska, pow. iłżeckiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Urząd gminy Solce, pow. iłżeckiego, i książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kielce. (3—2)

Kisiel Stefan, posterunkowy Policji Państw. w Zawierciu, zgubił legitymację służbową Nr 3082, wydaną w roku 1923 przez Wojewódzką Komendę Pol. Państw. w Kielcach. (3—1)

Ślenzak Tomasz z Działoszyc, pow. pińczowskiego, unieważnia zgubione dwa weksle, wystawione in blanco na mk. 600 miljonów każdy.

Łączek Stanisław, posterunkowy Policji Państw. w Radomiu, zgubił legitymację służbową Nr 1263-b, wydaną przez Wojew. Komendę P. P. dnia 16 II 1925 r.

Zgubiono kartę rejestracyjną Nr 957 samochodu osobowego marki „Talbot“ KL. 2381, wydaną w roku 1926 przez Urząd Wojewódzki (Okręg. Dyrekcję Robót Publiczn.) w Kielcach na Fabrykę Lin i Drutu dawniej „A. Deichsel“ S. A. w Sosnowcu.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach 1927 r. — 9004.